

communale Anliggender", hvorfor det vel er udeladt i Grundloven. Jeg troer saaledes, at man ved Grundloven vel har villet have Communerne til en højere Grad af Selvstændighed og give dem Styrelsen af deres egne Anliggender, men at man tillige endnu kan forsvare at sige, at Begrebet: „communale Anliggender" strækker sig noget videre end de Anliggender, over hvilke der tilkommer Kommunen en ganske selvstændig Styrelse. Alle de Anliggender, som ere betroede Kommunen og som gaae igjennem Kommunen, ere communale Anliggender, men det er neppe affaaaret at tænke sig den communale Magt som fremtrædende med en fuldkommen Uafhængighed i de Anliggender, som slet ikke vedkomme Staten, men kun vedkomme Kommunen, naturligviis under Forbehold af Statens Tilsyn, som selv i disse Anliggender faaer nogen Betydning, og derhos at tænke sig Communalmagten mere underordnet under Statsmagten i et Tilfælde, hvor det er Statens Interesse, der er betroet til Kommunens Varetagt og Forsorg. Det er dette, jeg har havt for Øie ved Affattelsen af Paragraphen, hvor der ved Udtrykket communale Anliggender samles saavel, hvad man kunde kalde Kommunens egne Anliggender, som de Anliggender, hvilke Staten har betroet Kommunen. Jeg mener nemlig, at det herfor endnu kan fremhæves, at Grundloven giver Communerne den Ret, som den giver dem, ikke som nogen Indrømmelse, men som en Ret, den anerkjender; den siger: „Communernes Ret til at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov", og altsaa vil der ved deres Anliggender paa dette Sted, hvis man vil forstaae denne Grundlovsbestemmelse som hjemlende en kun controlleret, men ikke bunden Uafhængighed, kun kunne forstaaes saadanne Anliggender, hvori ikke umiddelbart Statens Interesser ere indbefattede, og som altsaa ere Kommunens uden særlig Overdragelse fra Staten som en Deel af Statsstyrelsen.

Naar nu Staten saaledes overdrager Communerne Omsorg for visse Interesser, der egentlig ere Statsinteresser, da kan den overdrage denne Omsorg til de sædvanlige communale Autoriteter, men i enkelte Tilfælde finder den det fornødent at indsatte en særegen

Bestyrelse, saaledes at den benytter de communale Kræfter; men tillige benytter andre særlige Kræfter, enten det er fordi der er tekniske Bestanddele i Anliggendet, eller Staten af andre Grunde finder, at dets eget Vel kræver, at det ikke overlades til den almindelige Communalbestyrelse. Dette giver Begrebet om en særlig sideordnet Bestyrelse, der kun vil findes begrundet for saadanne Anliggender, i hvis Bestyrelse Staten har en umiddelbar Interesse. Der er en Lov, som er bleven vedtaget af Rigsdagen i den seneste Tid, og hvor der er fuldkommen anerkjendt en saadan Adskillelse mellem de Punkter, som høre under Kommunens udelukkende Raadighed, og de Punkter, som høre under en blandet communal Bestyrelse; det er nemlig Loven af 29de December 1850 § 3, hvor der tales om Forholdet mellem Indkvarteringscommissionen og Communalbestyrelsen selv; det er vedtaget af begge Rigsdagens Thing, og man har her erkjendt dette Begreb om blandede communale Anliggender og saadanne Anliggender, som høre under Kommunens udelukkende Raadighed. — Den Opstilling af de forskellige Autoriteter, som er brugt i S'en, skal jeg ikke for Diebliffet indlade mig paa at begrunde; den maa begrundes under de forskellige Affnit, hvori de særegne Autoriteter ere omhandlede.

Jeg skal saaledes gaae over til det andet Affnit, hvis Overskrift er: „Communale Bølgere". Dette Udtryk har jeg brugt som eensbetydende med active Medlemmer af Kommunen, thi Valgretten danner dog det egentlige Grundlag for den communale Samfundsmagt, om den ogsaa i og for sig kun indeholder en enkelt Bespielse af denne Samfundsmagt. Men det er en Grundsætning, som gaaer gjennem hele Loven, at, hvor der er Spørgsmaal om communale Bølg, der spørges tillige, om Vedkommende hører til de communale Bølgere, saaledes at Begrebet „communale Bølgere" falder sammen med Begrebet: active Medlemmer af Kommunen. Denne communale Bølgberettigelse slutter sig efter Udkastet til Valgloven til Rigsdagen. Der er ganske sikkert en indre Forbindelse imellem disse Begreber, fra hvilken vistnok Ingen bør afsee. En saadan Tilslutning til Rigsdagsvalgloven vil iøvrigt ogsaa medføre baade